

Децентралізація дала регіонам більше повноважень, що покращило управління бюджетами та залучення інвестицій, стимулюючи економічне зростання по всій країні.

2. Європейська інтеграція та міжнародна торгівля

Ключовим напрямом економічної політики є співпраця з ЄС. Угода 2014 року відкрила нові ринки, збільшивши експорт і залучення інвестицій, вимагаючи адаптації до стандартів ЄС. Співпраця з міжнародними фінансовими установами підтримує реформи й розвиток, а зовнішня торгівля зменшує залежність від російського ринку.

3. Зелена енергетика та інновації

Перспективним напрямком є розвиток зеленої енергетики. Україна активно розвиває сонячну та вітрову енергетику, підтримуючи стартапи й інноваційні проекти через програми цифрової економіки.

Висновки. Економічна політика України охоплює макроекономічну стабілізацію та структурні реформи. Основні виклики — корупція, тіньова економіка та модернізація інфраструктури. Децентралізація, інтеграція з ЄС і розвиток зеленої енергетики створюють можливості для зростання. Успіхи економіки залежать від ефективності реформ, міжнародної підтримки та адаптації до глобальних викликів.

Література

1. Воронянський О.В. Економічна політика держави в сучасній Україні: короткий огляд. Гілея. Київ 2012. Вип. 59. (№ 4). С. 692–697.

2. Воронянський О. В. Неоконсервативна модель державного регулювання економічних процесів: сутність та досвід //Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. – 2016. – №. 177. – С. 51-60.

3. Джура Р. О. Основні етапи еволюції державної економічної політики //Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2018. – №. 72. – С. 180-189.

4. Саловський О. Б. Державна політика реформування інституційної системи України //Науковий вісник НЛТУ України. – 2020. – Т. 30. – №. 2. – С. 66-71.

Червоніс Сніжана В'ячеславівна

Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.

Державний біотехнологічний університет

ГОЛОДОМОР В УКРАЇНІ (1932–1933)

1. Вступ Голодомору 1932–1933 років – це одна з найжахливіших трагедій в історії України, яка стала наслідком політики радянської влади. За офіційними даними, мільйони українців загинули через штучно організований голод, а справжні масштаби трагедії досі є предметом досліджень.

2. Причини Голодомору. Основною причиною Голодомору була політика колективізації, яку запровадила радянська влада. Ця політика полягала в примусовому об'єднанні приватних селянських господарств у колгоспи. Влада вимагала від селян надзвичайно великих хлібозаготівель, які були нереальними для виконання. Крім того, держава конфіскувала зерно, продовольство, а також худобу, що призводило до масового голоду.

Політична мета Голодомору полягала в ослабленні українського села, яке вважалося потенційною загрозою для центральної влади через свій сильний національний дух. Політика ліквідації "куркулів" і розкуркулення стала додатковим фактором, що сприяв поширенню голоду в сільських регіонах.

3. Наслідки Голодомору, Голодомор призвів до масової смертності серед населення України. За різними оцінками, кількість жертв коливається від 4 до 7 мільйонів осіб. Деякі регіони України постраждали більше за інші: особливо постраждали центральні та східні частини країни. Крім прямих людських втрат, голод залишив глибокий слід в історії та

культури українського народу. Було знищено цілі села, а виживші залишилися з фізичними та психологічними травмами на все життя.

Цікаві факти про Голодомор

1. Штучність голоду. Незважаючи на те, що Україна мала багаті сільськогосподарські ресурси, радянська влада свідомо блокувала допомогу голодуючим і навіть забороняла виїзд селян за межі України. Ті, хто намагався втекти до інших регіонів СРСР, щоб знайти їжу, були часто арештовані або депортовані назад.

"Закон про п'ять колосків". У серпні 1932 року радянська влада прийняла закон, який передбачав смертну кару або тривале ув'язнення за крадіжку навіть найменшої кількості зерна. Цей закон фактично дозволяв владі репресувати будь-кого, хто намагався вижити, збираючи залишки зерна з полів

4. Пам'ять про Голодомор.

В Україні щорічно відзначають День пам'яті жертв Голодомору, який припадає на четверту суботу листопада. Цей день є нагадуванням про трагедію, що стала національною катастрофою.

Міжнародна реакція. Під час Голодомору радянський уряд активно приховував масштаби трагедії від міжнародної спільноти. Однак журналісти, такі як Гарет Джонс, намагалися донести до світу правду про ситуацію в Україні, незважаючи на цензуру та загрозу для власного життя.

Наостанок, як віруюча християнка, хочу поділитися власними думками про ставлення християн до трагедії Голодомору.

Християни, як і інші люди, пережили жакливі події Голодомору. Релігійні громади часто намагалися допомогти голодуючим, хоч і зазнавали переслідувань з боку радянської влади. Багато священників було заарештовано або вбито за допомогу людям та за відкрити критику радянської політики. У період Голодомору церква намагалася залишатися осередком підтримки, надаючи духовну розраду, хоч і не могла допомогти матеріально через обмеження, накладені владою.

Християнське вчення засуджувало насильство та несправедливість, тож багато віруючих протестували проти методів радянського уряду. Однак через суворі репресії більшість таких протестів була пригнічена. Церква як інституція у СРСР в цей період була значно обмежена в правах та піддавалась систематичному знищенню. Священники, які залишалися на своїх місцях, ризикували життям, надаючи духовну допомогу вірянам.

Християнське вчення засуджувало насильство та несправедливість, тож багато віруючих протестували проти методів радянського уряду. Однак через суворі репресії більшість таких протестів була пригнічена. Церква як інституція у СРСР в цей період була значно обмежена в правах та піддавалась систематичному знищенню. Священники, які залишалися на своїх місцях, ризикували життям, надаючи духовну допомогу вірянам. Для багатьох українців у ті важкі часи віра залишалася єдиною підтримкою. Навіть у період найбільшої кризи люди зверталися до Бога в надії на порятунок, шукаючи сили, щоб вижити. У багатьох випадках віруючі організовували таємні молебні, незважаючи на ризик бути виявленими та покараними.

Попри переслідування, християнська мораль та віра продовжували впливати на українців, особливо в моменти крайньої відчаю. Люди шукали відповіді на питання про страждання та причини трагедії в релігії, і хоча багато хто ставив під сумнів свою віру через страждання, для інших саме вона стала порятунком у часи безнадії.